

(נעשה כלל מוסף על הפרט ואיתרבו שאר מקומות קא משמע לן) 29a → (משנה ב) 27b; 28.2.11

1. והקריב מזבח השלמים אשה לה' **חלבו האליה** תמימה לעמת העצה יסרינה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ויקרא ג:ט  
 2. וידבר ה' אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים **למשחה** ולבניך לחק עולם: במדבר יח:ח  
 3. ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו **עונה** תשא: ויקרא ז:יח  
 4. ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: **ואקליו עונו** ישא כי את קדש ה' חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ויקרא יט:ז-ח  
 5. ואם ינתר מבשר המלאים ימון הלחם עד הבקר **ושרפת את הנותר באש** לא יאכל כי קדש הוא: שמות כט:לד

- I מחשבת חוץ למקומו וחוץ לזמנו – invalidation via משנה ב'
- a If: זרה"ד (all/ part) outside of the זרה; to burn up the אימורים (all or part) outside, to eat the meat, or even 1 כזית of it outside, or to eat כזית of the skin of the tail outside *Then*: פסול – but no כרת attaches
- b If: ...to do זרה"ד (all or some) on the morrow; to burn up the אימורים (all or some) on the morrow; to eat its meat (all or כזית) on the morrow or to eat כזית from the fat of the tail on the morrow –*Then*: פיגול – and כרת attaches
- II Analysis of the inclusion of עור האליה as something to be eaten in the wrong place/time
- a *Assumption*: our תנא reckons מחשבה to eat something which ought to be burned (עור האליה) as impactful
- i שמואל our משנה is authored by ר"א, who allows for לאדם מחשבת מזבח and vice-versa
- ii *Support*: זבחים ג:ג מחשבת חוץ לזמנו – to eat something not eaten (or burn something not burnt כשר; ר"א; כשר) – ר"א
- iii *Challenge*: זבחים ב:ג (ahead – “סיפא”) – rule only includes דבר שדרכו לאכול/להקטיר
- 1 רבן is סיפא, ר"א is רישא: (שמואל) Answer1
- b הונא the skin of the אליה (tail) is **not** like the אליה – it isn't burnt, but eaten (all חכמים follows) – per v. 1
- c חסדא the skin is like the אליה – but our case is a goat (not a lamb) – in which both are eaten (again, follows חכמים)
- i splits: עור: אליה – ר"ה ושמואל; עור::אליה hold that ר"ח ושמואל; ר"ה don't split authorship; ור"ח
- 1 *Defense*: ר"ח – it is needed; from חולין, we only know that כאליה for טומאה, but for קרבן, per v. 2, כ"ס"א must be like royal food (not עור האליה) – קמ"ל
- ii *Challenge*: עור האליה with intent to burn עולה in wrong place – פסול; at wrong time – פיגול
- 1 *Additionally*: ר"ש adds all of those pelt-areas listed in חולין ט:ב
- 2 *Note*: only עולה listed – works for ר"ה, not ר"ח
- 3 *Defense* (ר"ח): either the reference is to גדי, or the wording of ברייתא is “זבח”, not just “עולה”
- III Source for כרת חוץ לזמנו for פסול וא"ב חוץ למקומו as opposed to כרת חוץ לזמנו ויש בו כרת חוץ לזמנו
- a חוץ למקומו: פיגול; חוץ לזמנו: שלישי; חוץ למקומו: שמואל resolution of two passages in v. 3; כרת חוץ לזמנו: ממנו
- i means only one of these carries כרת – must be חוץ לזמנו, as that was the first one listed
- ii *Challenge*: perhaps it is חוץ למקומו, as that is adjacent to the punishment; rather...
- b חוץ למקומו from superfluous שלישי in v. 4 (already in v. 3) – extends חוץ למקומו
- i *And*: exclusive statement (ibid) – and not חוץ למקומו עיונו ישא – (but there is כרת for כרת)
- 1 *Challenge*: perhaps חוץ למקומו refers to חוץ למקומו and חוץ למקומו is excluded from כרת
- 2 *Answer*: reasonable to associate חוץ לזמנו::נותר via עיון::עיון (vv. 3-4); both time-related & apply even at במה
- (a) *Challenge*: perhaps חוץ למקומו is closer as חוץ למקומו (“שלישי”) מקד"ש, דם, קצת, חוץ למקומו is common to them; rather...
- c חוץ למקומו חוץ למקומו is only חוץ למקומו → כרת חוץ למקומו, and v. 4 excludes another from כרת – קדש::קדש (vv. 4-5) – both are נותר, and v. 4 excludes another from כרת
- i *Challenge*: why identify v. 3 as חוץ לזמנו and v. 4 as חוץ למקומו, leading to exclusion from כרת?
- ii *Answer*: reasonable to infer via עיון::עיון, as חוץ לזמנו is similar to נותר in זמן, במה) ז"ב in נותר, is similar to חוץ לזמנו
- 1 *Challenge*: perhaps v. 3 is חוץ למקומו, and v. 4, adjacent to נותר, is חוץ לזמנו which is similar to נותר? Rather... Rather...
- d דבא all inferred from the “long” פסוק (v. 3):
- i (הקטרה) מזבח – refers to two “devouring” – human and the מזבח האכל יאכל
- ii just as מבשר זבח שלמים – just as מבשר זבח שלמים (דם) מפגל and (דם) מתפגל; so too with any זבח
- iii מחשבת חוץ לזמנו – refers to השלישי
- iv only applies when the proper מתירים have been brought
- v only invalidated at point of הקרבה, not on third day – (שלישי) המקריב
- vi חוץ למקומו is invalidated, not חוץ למקומו
- vii מחשבת פיגול מחשבת פסול can be mixed (i.e. מחשבת פסול can undo effect of מחשבת פיגול) – לא יחשב
- viii חוץ למקומו – this is פיגול
- ix unifies them into one, i.e. שיעורים מצטרפים (e.g. חוץ למקומו of כזית ½ joins with חוץ למקומו of כזית ½)
- x חוץ למקומו (חוץ לזמנו) כרת חוץ למקומו – only one has חוץ למקומו, inferred from נותר via עיון::עיון as above, similar in ז"ב
- 1 *Question* (ר"פ of דבא): what is need of שלישי in v. 4?
- 2 *Answer*: to teach that חוץ למקומו must be 3-fold use, בשר, אימורים, דם, (היכל not)
- 3 *Challenge*: why not learn it from שלישי in v. 3?
- (a) *Answer*: from there, we would have made פרט וכלל (שלישי, פיגול) and included all places – קמ"ל